

29.04.2004

1) Hvordan opstod De Berejstes Klub?

Officielt er klubben stiftet den 30. maj 1996, men det første medlemsmøde blev faktisk afholdt i 1994, altså for 10 år siden.

Ideen til klubben kommer fra Ole Egholm, der dengang var 28 år og allerede havde været på sin første jordomrejse.

Han havde også været ansat nogle år ved de franske jernbaner hvor han bl.a. havde gratis adgang til togtransport over hele Europa. Og hvad laver man på de lange togstrækninger - ja, man kan jo f.eks. snakke om hvem i selskabet der har besøgt flest lande.

Da han så vendte hjem til Danmark var der nogle andre 'berejste', der også syntes det lød spændende, og vore første 10 medlemmer er faktisk fra 1994.

Der var ingen vedtægter og man betalte heller ikke kontingent, men så i 1996 kom en fjern slægtning af Ole Egholm ind i billedet, nemlig vort nu afdøde æresmedlem, Poul Folkersen.

Poul var virkelig en eventyrer og én af Danmarks mest berejste personer. Hans rejser var ofte utraditionelle, f.eks. sammen med sin kone i en 29' sejlbad over Atlanten. Her havde de i Venezuela og fortsatte op ad Orinoco-floden, hvor de holdt juleaften, mens moski-toerne dansede - og derefter turen tilbage til Roskilde. Han fløj også en temmelig vovet og helt uautoriseret tur i et ultralet fly fra Tune over Alperne til Cairo. Poul har skrevet flere bøger, lavet rejsereportager på film, været rejsebrevkasse redaktør på flere store dagblade - og med sigøjnerblod i årene var han i mange år et fremtrædende medlem af organisationen Romano.

Det var altså denne Poul Folkersen med det store engagement og eventyrlyst, der sørgede for, at gruppen af berejste blev til en rigtig forening med vedtægter, kontingentbetaling, årsskrift osv. Og han blev også den første redaktør af klubbens medlemsblad.

Ole Egholm, som var idémanden til hele projektet, blev klubbens første formand.

2) Hvordan ser det typiske medlem ud?

Vi har ca. 130 aktive og ca. 25 passive medlemmer, og aldersmæssigt er de fra 11 til 85 år.

Ca. 1/3 af dem er kvinder, men jeg kan da nævne, at blandt de seneste 30 nye medlemmer, er ca. halvdelen kvinder. Rent statistisk er gennemsnitsalderen omkring 40 år og med hovedparten bosiddende i Københavnsområdet - selvom provinsen de sidste par år er kommet rigtig godt med. Vi har også et par norske medlemmer, og en håndfuld bor rundt om på kloden, hvor de har deres job.

3) Hvad er forskellen på DBK og Eventyrernes Klub?

Der er naturligvis nogle lighedspunkter, men det er nok forskellene, der falder mest i øjnene.

Medlemmer af begge klubber rejser meget og rejser især for at få nogle ofte ekstreme oplevelser, som de så bagefter kan fortælle eller skrive om. Begge klubber har nemlig mange medlemmer, der både udgiver bøger og holder rejseforedrag - og desuden udgiver De Berejstes Klub hvert kvartal et meget flot medlemsblad, Globen, på omkring 70 sider spækket med rejseberetninger og flotte fotografier - alt sammen skrevet og fotograferet af medlemmerne.

Forskellene er ganske markante: Eventyrernes klub er en agtværdig forening etableret i 1938 med rødder til de danske polarforskere og er kun for mænd. Man kan kun blive medlem efter personlig anbefaling af et eksisterende medlem, men bliver man først medlem, så er det nærmest for livet. Klubben forsøger tilsyneladende at holde medlemstallet konstant på omkring 100, så den største udskiftning sker ved den såkaldte naturlige afgang.

De Berejstes Klub har som nævnt kun eksisteret i omkring 10 år, og klubben er derfor i sagens natur født i en anden tidsånd med mere åbenhed og medlemsdemokrati: Forudsat de opfylder nogle konkrete betingelser, kan alle blive medlem, mand som kvinde, barn som voksen. Og vi tager altid gerne mod nye medlemmer, da vi kræver af vore medlemmer, at de ikke bare HAR oplevet noget, men fortsætter med at rejse.

Kravet er nemlig, at man for hver 2 år også besøger 2 nye lande, og derfor er der hvert år nogle medlemmer, der må forlade de aktives rækker. Man beholder dog sit medlemsnummer og er velkommen tilbage, når betingelserne igen er opfyldt.

4) Hvilke krav er der for at blive optaget?

At definere det at være berejst kan være temmelig vanskeligt, for oplevelsen ved at vandre i de norske fjelde kan jo være lige så stor som hvis det var i Himalaya. Da vi ikke mener, at vi skal være dommer over hvordan andre mennesker opfatter deres rejseoplevelser, så har vi nogle ganske konkrete betingelser for at blive medlem, som lidt kan sammenlignes med optagelseskriterierne i uddannelsessystemet:

Enten optages man med et vist karaktergennemsnit, som i vort tilfælde er min. 30 lande, dog mindst lige så mange lande, som din alder. For at medlemmerne har en bred rejseerfaring, skal de også have krydset Ækvator samt have besøgt min. 4 kontinenter.

Desuden har vi en kvote B, som giver mulighed for at blive optaget selv om man ikke kan opfylde landekravet, og hvor vi i stedet lægger vægt på om du har opholdt dig længere tid i tredje verdens lande og der haft særlige oplevelser, så du har fået et bredt og dybdegående kendskab til fremmede kulturer.

Dertil kommer så kravet om, at man til stadighed indenfor 2 år skal have besøgt 2 nye lande. Men der er noget at se frem til, for når du har rundet de 100 lande slipper du for denne

regel - og vi har faktisk en halv snes medlemmer, som enten har eller er på nippet til at nå dette imponerende tal.

Der er ganske vist 191 lande i verden, idet vi definerer landene efter FN's kriterier, og vort mest berejste medlem, Bjarne Lund Jensen, der har besøgt 168 lande, er faktisk optaget i Guinness rekordbog for denne bedrift.

5) Hvorfor er det vigtigt med sådan en klub?

Det er ikke nok bare at have besøgt en masse lande, for klubbens egentlige formål og berettigelse ligger i, at medlemmerne kommer hjem med nogle spændende oplevelser, som vi gemmen møder, foredrag og artikler i Globen kan dele med hinanden - og med andre.

Som der står i vor formålsparagraf, så er klubben uafhængig af politiske og religiøse interesser og har til formål at udbrede og stimulere rejselyst og viden blandt foreningens medlemmer, ligesom vi gerne medvirker til at udbrede information om rejseliv og fremmede lande og kulturer.

Jeg tror mange os har prøvet at komme hjem fra en fantastisk rejse og så vise billeder og fortælle om dem til familie og venner. For mit eget vedkommende, så husker jeg især fra den periode, hvor jeg boede i Hong Kong, hvordan jeg en gang virkelig havde gjort mig umage med at tage nogle spændende lysbilleder. Bl.a. havde jeg på en rejse gennem Malaysias jungle fået snuppet et par billeder af jægere i lændeklæde med forgiftede pile.

Da familien så var samlet, lyset slukket og lysbillederne tonede frem, jamen så gik der kun 10 min. inden de første meget dybe åndedræt lød fra lænestolene.

Ligesom det absolut er mere interessant at diskutere en fodboldkamp med en anden person, der selv interesserer sig for fodbold, så er det også dejligt at have et forum, hvor man kan fortælle, lytte og lade sig inspirere sammen med andre mennesker med samme interesser. Personlig har jeg det sådan, at når jeg har været til et møde i klubben, hvor et medlem fortæller om sine seneste rejseoplevelser, så kan jeg næsten ikke vente med selv at komme af sted igen.

Og den samme fornemmelse tror jeg mange af os får, når vi læser de spændende beretninger i Globen. Selv om det at rejse er blevet så let og billigt, at alle kan være med, så gemmer verden stadig mange og forunderlige oplevelser. Ofte også på de steder, man ellers måske lidt hånligt kalder turist destinationer.

Hemmeligheden i at se og opleve noget andet, end det man ser i rejsekatalogerne, de ligger nemlig lige om hjørnet: Gå bare 100 m længere end de andre, 100 m længere ned ad vejen, op på bjerget, ind i skoven, hen ad stranden. 100 m kan naturligvis godt være lidt i overført betydning, men har man den nysgerrighed, så er det man kommer til steder, hvor man kan risikere at opleve noget helt andet og spændende.

Jeg nævnte klubbens møder, hvor vi fortæller og udveksler erfaringer med hinanden. Vi afholder i gennemsnit ca. 2 møder om måneden, nemlig et fast møde i København hver den 18. og desuden et møde ca. hver anden måned i provinsen.

Et fast punkt på programmet er at læse postkort op, idet vi modtager en lind strøm af postkort fra hele verden. Medlemmerne beviser nemlig deres nye rejsemål ved simpelt hen at sende et postkort til klubben.

Derudover er der mere uformelle møder, f.eks. har vi haft et møde i en moské, hvor imam'en fortalte om islam, og vi arbejder på at arrangere et lignende møde med buddisterne.

Desuden holder vi et årligt weekendmøde, som i år er henlagt til en jernalderboplads i min hjemby Bjerringbro, hvor vi laver mad på ildstedet, har rejseforedrag om aftenen i det lærkede langhus og overnatter i de primitive bjælkehytter ikke langt fra Gudenåen. Det er sådan en aften, hvor snakken omkring bålet om oplevelser og fjerne egne let kan fortsætte det meste af natten.

6) Hvordan kom du selv ind i klubben?

I forbindelse med mit arbejde har jeg altid rejst meget, så meget, at vi i 1997 solgte hus og hjem, tog vore to piger ud af skolen i et år hvorefter hele familien fløj til New York. Der købte vi en camper, og i den kørte vi gemmen hele USA og Mexico - en fantastisk tur på 12 måneder.

Det var en helt overvældende fornemmelse, da vi havde fået camperen gjort klar, at vi kunne sætte os tilrette og så bare køre af sted. Tænk, ingen aftaler, ingen telefoner, ingen møder. Et helt år frem i tiden forekommer virkelig som en evighed i den situation.

Kort tid efter vi kom hjem så jeg en artikel i Jyllands Posten af Poul Folkersen, hvor han nævnte De Berejstes Klub, og med alle vore oplevelser på nethinden måtte jeg absolut også være medlem af denne spændende klub.